

O slonech v paneláku -

Napsal/a: Žirafka

Datum zveřejnění: : 27. 11. 2008 v 18:45

Bydlím v panelovém domě klasické konstrukce. Sedm poschodí, tři byty na jednom. Býval to příjemný dům. Ale pak se nad námi vystřídali sousedé a teďka tam asi bydlí stádo slonů. A co je ještě horší, asi nevědí, co to je zvuk a že se šíří.

Jejich roztomilé děťátko tam věčně dupe, běhá a snad hraje hokej nebo co. To všechno je slyšet k nám dolů. Navíc smích, řev a já nevím co ještě všechno dalšího...

Moje citlivé slechy těm rány dosti trpí, ale když tam na ně člověk dojde, tak odpoví „Já nebudu kluka omezovat, když si hraje, je to ještě dítě“ a bouchne dveřmi. A co dělat? Hygienické normy ten hluk určitě nepřekračuje, ale mně to silně vadí. Nemám kam se obrátit. Na družstvu pro změnu říkají „to si musíte vyřešit sami mezi sebou“. Ale jak, když není vůle na obou stranách. To fakt nevím. Nechci se uchýlovat k naschválům, to nemá smysl. Ale fakt nevím, co s tím mám dělat.

Tak to někdy řeším tlumiči hluku. Což je ale málo platné, jednak se nízké frekvence dupání tlumí špatně a druhak já ty vibrace i cítím, takže kostní vedení se postará o další.

Před pár lety jsem měla úraz (akustické trauma, pro zvědavce) a od té doby jsem věčně hostem na ORL a beru léky, chodím na infuze a tak podobně. Poslední dobou jsem na hluk citlivější, než jsem bývala a teďka vyloženě. Mám za sebou pár infuzí dalšího kola a tak jsem z toho všeho nešťastná. Jenže proti tomu se nedá nic dělat.

A nejhorší je, že tohle člověku málo kdo vůbec věří. „Však to není skoro slyšet, to vám nemůže vadit“. Jako bych to četla z tváří lidí kolem sebe. Věřte nebo ne, někdy mi vadí i hluk klávesnice na které píšu nějaký text a musím s tím na chvíli přestat a pak pokračovat.

Bylo by fajn, aby nahoře zase bydleli slušní lidé, a ne sloni v porcelánu se sklonem k hraní hokeje. A také, aby řemeslníci dělali pořádnou práci a když dělají plovoucí podlahu, aby pod ní dali tlumící vrstvu.